

somheden herfra og fra den Uoverensstemmelse, der saa øjensynligt bestaar mellem det radikale Venstres officielle Programudtalelse forleden Dag og det ærede Medlem Hr. Rodes Stilling. Jeg skal erindre om, hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde forleden Dag. Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde: „Vort Parti deler endvidere den Opfattelse, at der under Forhold som dem, vi nu staar i, i usædvanlig Grad bør træffes Foranstaltninger til Iværksættelse af offentlige Arbejder af baade Stat og Kommuner. Vi lever i en Tid, hvor Konjunktursvingningerne er af en særegen Voldsomhed, og det sædvanlige er, at de offentlige Myndigheder, naar alt overdrives, er med i Overdrivelserne, og naar dernæst Nedgangen kommer og Mismodet sænker sig over de toneangivende indenfor Erhvervslevet, Vanskelighederne taarner sig op for dem, staar meget ofte ogsaa Stat og Kommuner ængsteligt tilbageholdende. Jeg tror, det vilde være klog økonomisk Politik, om i saadanne Øjeblikke Stat og Kommuner greb ind med en Række af Foranstaltninger, der kunde mindske de Konjunktursvingninger, som nu voldrer saa megen Ulykke.“ Mellem de Opgaver, der her naturligt ligger for, pegede saa det ærede Medlem Hr. P. Munch paa Optagelse af omfattende Arbejder paa de danske Landeveje. Det ærede Medlem Hr. P. Munch fastslaar altsaa som det radikale Venstres Program, at der i usædvanlig Grad bør sættes Arbejde i Gang i denne Tid, og viser meget rigtigt, hvorledes offentlige Myndigheder, naar alt overdrives, er med i Overdrivelserne, ogsaa er med i Overdrivelserne i Mismodstider, og han tager, forekommer det mig, netop Sigte paa de overdrevene Nedskaeringer af offentlige Arbejder, som nu her foreslaas. Det ærede Medlem Hr. P. Munch mener altsaa, at netop i saadanne Mismodets Øjeblikke er det klog økonomisk Politik at sætte Arbejder i Gang. Jeg ser ikke, hvorledes man uden at komme i en skrigende Modsaetning til sig selv baade kan mene, at der i usædvanlig Grad bør sættes Arbejde i Gang, og samtidig stemme for at standse planlagte normale Arbejder til et Beløb af 2½ Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Rode kom derefter ind paa under Omtalen af Statsbanetaksterne at rette et større Bombeangreb paa den foregaaende Regerings økonomiske Politik, idet han gjorde mig den Ære at give mig Ansvar for denne. Jeg maa sige hertil, at det er lidt for megen Ære, det kan jeg som simpel Fagminister ikke modtage, jeg maa dele den med den af-

gaaede Statsminister, den afgaaede Finansminister og øvrige Kolleger, selv om jeg naturligvis gerne tager saa stor en Del af Æren, som det er mig muligt. Hvori bestod da efter det ærede Medlem Hr. Rodes Mening den Forbrydelse, den tidligere Regering havde begaaet? Ja, den bestod deri, at vi havde afbrudt den tidligere uendelige Række af Laaneaar med et Par Aar, hvor Staten ikke satte sig i ny Gæld, at vi i 1925—26 for første Gang havde skaffet en virkelig Balance i Statshusholdningen, at det var lykkedes os at tilbagebetale nogle og halvtreds Millioner Kroner af Statsgælden, og at vi i 1926—27 havde opnaaet det samme, ja, endda en bedre Balance paa Driftsregnskabet, den Balance, som nu vækker saa stor Bevægelse, og som har givet konservative Blade Anledning til at sige, at saa er det dog slet ikke saa galt, som det hidtil har set ud til. Vi har forsøgt at bryde med de tidligere Regeringers stadige Laanepolitik, i gode som i daarlige Aar: Forhøjelsen af Statsgælden fra lidt over 300 Mill. Kr. til 900 Mill. Kr. under den radikale Regering i 1914—20, Fortsættelsen under Ministeriet Neergaard i 1920—24 med yderligere ca. 400 Millioner, i gode Aar som i onde Aar. Hvornaar har man tidligere forsøgt i gode Aar at tilbagebetale, hvad man laante i de onde Aar? Vi mente, at nu kunde det være rimeligt at begynde med nedbringe Landets Statsgæld, nedbringe den saa meget som muligt og saa længe, det var muligt. Jeg sagde før i en meget høfelig Form, at Balance i Statshusholdningen ikke var et Dogme for det radikale Venstre. Jeg kunde have sagt, at det altid har været et fjært Begreb for det radikale Venstre; selve Begrebet Økonomi findes ikke i det radikale Venstres Politik. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem Hr. Rode som Finansminister i 1924—26, i de forholdsvis gode Aar, vilde have kunnet øge Statsgælden med flere Hundrede Millioner Kroner.

Det er altid lettest at lade Staten laane og lade Efterkommerne betale. At det ærede Medlem Hr. Rode ønskede os ud i en saadan Laanesituation i Fjor, det er jo rigtigt nok, og at han vil søge at faa det nuværende Ministerium ud i en lignende Situation, er lige saa sikkert. Det blev sagt mig, at den højtærede Statsminister trykkede det ærede Medlem Hr. Rodes Haand efter hans Tale. Jeg advarer den højtærede Statsminister mod, hvad der kan ske efter saadant noget. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at vi var sluppet heldigt bort fra 1927—28, for det vilde